

Redovisning av Sveriges utsläppsminskningenheter

ER 2016:18

Böcker och rapporter utgivna av Statens
energimyndighet kan beställas via
www.energimyndigheten.se
Orderfax: 08-505 933 99
e-post: energimyndigheten@arkitektkopia.se

© Statens energimyndighet

ER 2016:18

ISSN 1403-1892

Förord

Energimyndigheten ansvarar för Sveriges program för internationella klimatinsatser. Programmet bidrar till utvecklingen av former för internationellt samarbete för att uppnå utsläppsminskningar, omställning av energisystem och hållbar utveckling. Som en del i detta uppdrag stödjer programmet internationella klimatprojekt som genomförs inom ramen för de befintliga samarbetsmekanismerna under Kyotoprotokollet¹ samt genom liknande samarbetsmekanismer. Det finansiella stödet till insatserna baseras på den klimatnytta som åstadkoms och görs genom att ingå avtal om förvärv av utsläppsminskningseenheter. Programmet har varit inriktat på medverkan i enskilda CDM- och JI-projekt och på deltagande i multilaterala CDM- och JI-fonder. Stödet till konkreta internationella klimatinsatser resulterar i minskade utsläpp av växthusgaser och hållbar utveckling i världsländerna. Vid årsskiftet 2015/2016 hade utsläppsminskningseenheter motsvarande sammanlagt cirka 12 miljoner ton CO₂e åstadkommit sedan programmets start. Genom erfarenheterna av detta arbete bidrar Energimyndigheten också med expertis till den svenska delegationen för förhandlingarna inom ramen för FN:s klimatkonvention, Kyotoprotokollet och Parisavtalet.

Energimyndigheten har fått regeringens uppdrag att redovisa ett förslag på hur de utsläppsminskningseenheter som myndigheten förvärvat sedan programmets start skall bokföras och redovisas inom staten. I utredningen ingår att analysera värdet på enheterna så att ett värde kan fastställas per den 31/12 2016.

Uppdraget har genomförts i dialog med Ekonomistyrningsverket (ESV).

Föreliggande rapport utgör slutrapportering av uppdraget.

Mattias Eriksson

Avdelningschef

---

¹ Clean Development Mechanism (CDM) och Joint Implementation (JI).

Innehåll

Förord	1
1 Sammanfattning	5
2 Bakgrund och syfte	7
3 Bokföring av utsläppsminskningseenheterna	9
3.1 Energimyndighetens årsredovisning	10
3.2 Statens årsredovisning.....	10
3.3 Slutsats och rekommendation	11
4 Utsläppsminskningseenheternas värde	13
4.1 Bakgrund om marknadspriser	13
4.2 Prissättning vid nykontraktering	14
4.3 Värdet på redan levererade utsläppsminskningseenheter	15
5 Förslag på text till statens årsredovisning	17

1 Sammanfattning

Energimyndigheten har haft i uppdrag att till den 15 september 2016 utreda hur de utsläppsminskningensenheter som har erhållits och erhålls genom programmet för internationella klimatinsatser bör bokföras och redovisas inom staten. I utredningen ingår att analysera värdet på enheterna så att ett värde kan fastställas per den 31/12 2016. Uppdraget ska genomföras i dialog med Ekonomistyrningsverket.

- Energimyndigheten betraktar utsläppsminskningensenheter som ett kvitto på bidrag till hållbar utveckling och minskad klimatpåverkan.
- Energimyndigheten rekommenderar att regeringen tar upp innehavet av antal utsläppsminskningensenheter i avsnittet Redovisningsprinciper, resultat- och balansräkning i statens årsredovisning.
- Energimyndigheten anser inte att syftet med förvärven av utsläppsminskningensenheter är förenligt med att ta upp innehavet som en tillgång i statens- eller Energimyndighetens balansräkning.
- Energimyndigheten bedömer att värdet på innehavet vid en försäljning skulle kunna ligga mellan 10–50 miljoner kronor. Bedömningen är högst osäker eftersom det för stora delar av innehavet saknas en likvid marknad.
- Uppdraget har genomförts i dialog med Ekonomistyrningsverket (ESV). Dialogen har skett genom att ESV tagit del av utkast av rapporten och lämnat muntliga synpunkter och skriftliga synpunkter. ESV:s huvudsakliga bedömning är att utsläppsminskningensenheter inte bör redovisas som en tillgång då syftet med utsläppsminskningensenheter inte är att sälja dem vidare. Skulle syftet vara att sälja dem vidare ska de redovisas som ett varulager. ESV:s yttrande finns som bilaga 1 till rapporten.

2 Bakgrund och syfte

Inom ramen för Sveriges program för internationella klimatinsatser har Energimyndigheten sedan 2002 haft i uppdrag att för Sveriges räkning stötta klimatprojekt i utvecklingsländer genom de flexibla mekanismerna under Kyoto-protokollet. Den klimatnytta som åstadkoms inom ramen för dessa projekt och program redovisas genom att utföraren av projekten och programmen levererar utsläppsminskningenheter som verifierats, certifierats och utfärdats av FN. Ett ton koldioxidekvivalenter (CO₂) motsvarar en utsläppsminskningenshet. Åstadkomna utsläppsminskningenheter betalas i regel efter leverans till de depåkonton för utsläppsminskningenheter som Energimyndigheten upprättat och administrerar. Projekten och programmen har, vid sidan om utsläppsminskningarna, ofta andra nyttor såsom minskat beroende av importerade fossila bränslen, nya arbetstillfällen eller för landet eller regionen ny teknik. Dessa extranyttor uppmärksammas för närvarande bara genom egen, frivillig rapportering, inte genom FN-processen. Signifikant för de åtgärder som genomförs i utvecklingsländer är att varje satsad krona ger större klimatnytta än om åtgärder istället hade genomförts i Sverige.

Sverige har genom Energimyndigheten ingått avtal för utsläppsminskningar genom olika projekt och program i utvecklingsländer mellan åren 2002–2015. Energimyndigheten har också ingått avtal för deltagande i olika multilaterala initiativ med samma syften. Under senare år har myndigheten också gått in i vissa multilaterala initiativ som syftar till att utveckla nya koncept för internationella klimatsamarbetsformer. Dessa kan komma att leverera kvitton på utsläppsminskningarna på ett annat sätt än genom de redan etablerade typerna av utsläppsminskningenheter.

Genom de kontrakt som ingåtts beräknas Sverige få 38 miljoner utsläppsminskningenheter levererade fram till år 2022. I denna siffra ingår inte de multilaterala initiativen PAF² och TCAF³, som syftar till att utveckla nya samarbetsformer kring utsläppsminskningar och koncept för klimatfinansiering. En realistisk prognos för utsläppsminskningar som i slutändan kan förväntas från programmets avtal är dock lägre än 38 miljoner, eftersom avtalen utgår ifrån att alla projekt ska lyckas fullt ut. Att prognosen skiljer sig från avtalens totala volym är normalt för denna

---

² Pilot Auction Facility for Methane and Climate Change Mitigation (PAF) är ett initiativ för innovativ klimatfinansiering varigenom optioner auktionernas ut och säljs. Optionsinnehavarna får rätten att sälja utsläppsminskningenheter åstadkomna enligt en viss standard och till ett garanterat pris. Det är således genom PAF som utsläppsminskningarna åstadkoms. Sveriges bidrag till PAF skulle kunna ge runt 4,5 miljoner utsläppsminskningenheter till Sverige, men säljarna kan välja att sälja utsläppsminskningensheterna till någon annan köpare och därmed kan det bli färre utsläppsminskningenheter som levereras till deltagarna i PAF.

³ Transformative Carbon Asset Facility (TCAF) ska stödja pilotprogram på sektornivå i medelinkonstländer i syfte att åstadkomma omställning och storskaliga utsläppsminskningar. Utsläppsminskningarna som åstadkoms genom initiativet kommer att mätas och verifieras, men det är inte säkert att det kommer att ske i form av utfärdande av någon slags utsläppsminskningenshet.

typ av verksamhet och innebär ingen ekonomisk risk för Energimyndigheten eftersom betalning sker vid leverans av utsläppsminskningseenheterna.

De utsläppsminskningseenheter som har levererats eller kommer att levereras till Energimyndigheten är av följande typer;

- AAU (Assigned Amount Units)
- ERU (Emission Reduction Units)
- CER (Certified Emission Reductions)
- tCER (Temporary Certified Emission Reductions)

CER kan även delas in i enheter genererade under Kyotoprotokollets första (2008–2012) respektive andra åtagandeperiod (2013–2020).

Energimyndigheten har fått i uppdrag att utreda hur utsläppsminskningseenheterna bör bokföras och redovisas inom staten. I utredningen ingår att analysera värdet på enheterna så att ett värde kan fastställas per den 31 december 2016. Uppdraget ska genomföras i dialog med Ekonomistyrningsverket.

3 Bokföring av utsläppsminskningsenheterna

Hur utsläppsminskningsenheterna ska bokföras beror till stor del på syftet med förvärvet.

De utsläppsminskningsenheter som Energimyndigheten förvärvat har finansierats med medel avsedda för flexibla mekanismer, med anslag 1:13 ap. 1 Ins. int. klimat. – del till STEM, utgiftsområde 20.

Anslaget får användas för utgifter för insatser för internationella klimatinvesteringar som syftar till att uppfylla det svenska etappmålet för begränsad klimatpåverkan till 2020 samt internationella klimatåtaganden. Detta genom att delta i, förbereda, genomföra, utvärdera och utveckla projekt och metoder för gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling under Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention för klimatförändringar samt liknande marknadsbaserade flexibla mekanismer. I samma syfte får anslaget användas för utgifter för förvärv av utsläppsutrymme.⁴

Energimyndighet uppdrag enligt regleringsbrevet 2016 är att Statens energimyndighet ska fullgöra tidigare beslut om stöd till internationella klimatinvesteringar som genomförs inom ramen för CDM och JI under Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar samt liknande mekanismer som åstadkommer kvantifierade utsläppsminskningar. Insatserna ska bidra till att utveckla internationella samarbetsmekanismer och utsläppshandel och bidra till miljömålet Begränsad klimatpåverkan.⁵

Förvärven har hos Energimyndighetens bokförts som en transferering av medel, dvs. förvärven har kostnadsförts i sin helhet.

Energimyndigheten har gjort bedömningen att innehavet av utsläppsminskningsenheter inte kan bokföras som en tillgång i myndighetens balansräkning. Energimyndigheten gör också bedömningen att inte heller staten bör redovisa innehavet som en tillgång i statens årsredovisning. Denna bedömning utgår från 5 kap. Förordning (2000:605) om årsredovisning (FÅB) och budgetunderlag tillsammans med riksdagens ändamål med anslaget och regeringens syfte med förvärvet uttryckt i uppdraget till Energimyndigheten. Enligt FÅB ska följande tre kriterier vara uppfyllda för att klassificera innehavet som en tillgång:

⁴ Budgetpropositionen för 2016 (Prop. 2015/16:1) Utgiftsområde 20: Allmän miljö- och naturvård.

⁵ Under större delen av programmet så har Energimyndighetens uppdragsbeskrivning också innehållit syftet att förvärven ska bidra till att uppnå Sveriges åtagande inom ramen för klimatkonventionen efter år 2012 samt det nationella målet för år 2020 (ex regleringsbrev 2015).

1. Tillgången kontrolleras av myndigheten – dvs. den förvaltas av myndigheten för statens räkning och disponeras tills vidare av myndigheten.
2. Tillgången är ett resultat av en inträffad händelse – dvs. det ska finnas en historiskt verifierbar transaktion.
3. Tillgången förväntas ge myndigheten ekonomiska fördelar eller servicepotential i framtiden – dvs. tillgången har kapacitet att bidra till att skapa intäkter eller kostnadsbesparingar för myndigheten, eller bidra till att de mål som fastlagts för myndigheten uppnås.

3.1 Energimyndighetens årsredovisning

Energimyndigheten har i sitt regleringsbrev haft uppdraget att stödja internationella klimatinsatser genom *förvärv* av utsläppsminskningenheter. Myndigheten har däremot inget uppdrag att *förvalta* dessa enheter. Därför anser Energimyndigheten att det första kriteriet inte är uppfyllt.

Innehavet, oberoende ägarskap, av utsläppsminskningenheter är ett resultat av en inträffad händelse vilket uppfyller det andra kriteriet.

Utsläppsminskningenheter som Energimyndigheten förvärvat för statens räkning kan inte heller förväntas ge ekonomiska fördelar eller servicepotential i framtiden för myndigheten, eftersom målet som fastlagts för myndigheten i regleringsbrevet redan uppnåtts i samband med förvärvet av utsläppsenheterna.

Därmed faller både första och tredje kriteriet för att kunna bokföra utsläppsenheterna som en tillgång i Energimyndighetens balansräkning.

Energimyndigheten har istället redovisat innehavet i resultatredovisningen i sin årsredovisning samt i specifik återrapportering från verksamhetsområdet..

3.2 Statens årsredovisning

För statens vidkommande betraktar Energimyndigheten både att det första och det andra kriteriet är uppfyllda för att redovisa innehavet som en tillgång. Det tredje kriteriet kan bara betraktas som uppfyllt om staten ändrar syftet med innehavet till att vara en tillgång för avyttring. Enbart genom sälja innehavet kan staten förväntas få ekonomiska fördelar.

Att avräkna innehavet mot miljömålet Begränsad klimatpåverkan istället för dyrare åtgärds kostnader i samhällsekonomin är inte att betrakta som kostnadsbesparing i framtiden eftersom åtgärds kostnaden är en samhällsekonomisk kostnad.

Om utsläppsminskningenheter säljs kommer inte staten ha kontroll över huruvida programmet har bidragit till miljömålet begränsad klimatpåverkan.

Norge, som har ett liknande mål och verksamhet som Sverige, har valt att inte redovisa sina utsläppsminskningenheter som en tillgång i sin årsredovisning för staten. Norge redovisar sitt innehav av utsläppsminskningenheter enbart i en not i balansräkningen för staten, där de upplyser om antal enheter per utgången av året samt det genomsnittliga priset per enhet (sid 212 Meld.ST.3 (2015–2016 Statsrekenaskapen 2015))⁶.

Om riksdagen ändrar syftet med innehavet för att möjliggöra en försäljning bör staten ta upp innehavet som tillgång.

3.3 Slutsats och rekommendation

Energimyndigheten gör bedömningen att innehavet av utsläppsminskningenheter inte ska bokföras som en tillgång i Energimyndighetens eller statens balansräkning. Detta på grund av att alla kriterier för att klassificera innehavet som en tillgång, inte anses uppfyllda. För att ge en rättvisande bild i statens årsredovisning, rekommenderar Energimyndigheten istället att regeringen tar upp innehavet av antal utsläppsminskningenheter i avsnittet Redovisningsprinciper, resultat- och balansräkning i statens årsredovisning. Energimyndigheten lämnar i kapitel 5 ett förslag på text till avsnittet. På så vis hanteras innehavet på samma sätt som staten hanterat Sveriges överskott av utsläppsrätter (så kallade AAU) från första åtagandeperioden under Kyotoprotokollet⁷.

---

⁶ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-3-20152016/id2498577/?q=meld.st.3>

⁷ Årsredovisning för staten 2014, Regeringens skrivelse Skr. 2014/15:101, sid 175.

4 Utsläppsminskningens enheters värde

4.1 Bakgrund om marknadspriser

I myndighetens uppdrag att stödja och medverka i projekt som genomförs inom ramen för de projektbaserade mekanismerna ingår att genomföra förvärv av utsläppsminskningens enheter på den så kallade primärmarknaden. Där knyts förvärvsavtalen direkt till projekten eller programmen och tecknas till största delen i tidiga skeden av projektcykeln och avser således framtida leveranser av utsläppsminskningens enheter som inte har genererats när avtalen tecknas. Avtal på primärmarknaden har därmed en direkt koppling till projektens finansiering.

Åren efter Kyotoprotokollets ikraftträdande utvecklades CDM:s primär- och sekundärmarknader i en positiv riktning med många nya projekt, växande handelsvolymer av CER och stigande priser där EU ETS snart stod för huvuddelen av efterfrågan på CER.

Under perioden 2005–2011 fungerade det så kallade börspriset på sekundärmarknaden som referensnivå för prissättningen på primärmarknaden. Privata aktörer förvärvade enheter på primärmarknaden framför allt i syfte att sälja vidare på sekundärmarknaden varvid relationen mellan prisnivåerna på de två marknaderna etablerades. Även för de privata aktörer som valde att förvärva enheter på primärmarknaden för att använda till egna anläggningar inom EU ETS var prisrelationen mellan primär- och sekundärmarknaden en avgörande faktor. I mitten av 2011 handlades CER på sekundärmarknaden för upp mot 13 Euro, vilket resulterade i primärmarknadspriser som gav tillräckliga ekonomiska incitament för att initiera CDM-projekt inom ett flertal projektkategorier med tydliga bidrag till en hållbar utveckling, såsom förnybar energi och energieffektivisering. Under andra halvan av 2011 började priserna sjunka på utsläppsmarknaden framförallt till följd av minskad efterfrågan inom EU ETS som i sin tur berodde på ett förväntat överskott av utsläppsrätter. Vid årsskiftet 2011/2012 handlades en CER på sekundärmarknaden för drygt 4 Euro och prisfallet fortsatte under 2012 till nivåer under 1 Euro. Under 2013 och 2014 minskade handeln på sekundärmarknaden gradvis och både priset och omsättningen närmade sig noll. Den avklingande handeln och det fortsatta prisfallet kan förklaras med det överskott av utsläppsrätter som uppstått inom EU ETS och de kvantitativa begränsningarna för utsläppsminskningens enheter från CDM och JI som införts i handelssystemet. Vidare finns förklaringar att finna i avsaknaden av ambitiösa utsläppsminskningens åtaganden på global nivå under 2013–2020, osäkerheter om världens länder skulle ingå ett globalt klimatavtal som tar vid 2020 och de negativa konsekvenser som detta har för efterfrågan på CER. Nu när Parisavtalet förhandlats fram finns osäkerheter kvar kring vad de nya samarbetsformer och den nya mekanism under artikel 6 kommer att innebära och vad övergången mellan Kyotoprotokollets samarbetsmekanismer och Parisavtalets artikel 6 kommer att leda till, i synnerhet för de aktiviteter under Kyotoprotokollets regelverk som planeras fortsätta efter 2020.

Till följd av det kraftiga priset har priset på sekundärmarknaden förlorat sin roll som referenspris för primärmarknaden. Intäkter från försäljning av CER till så låga priser ger inte tillräckliga ekonomiska tillskott för att kunna göra nya CDM-projekt inom förnybar energi och energieffektivisering konkurrenskraftiga jämfört med investeringar i traditionell fossilbaserad energiteknik. Detta har lett till att färre nya CDM-projekt planeras och startas och att nya ansatser för prissättning av utsläppsminskningensenheter har behövt utvecklas för nya projekt. Detta har också lett till att det blivit svårt att sätta ett värde på utfärdade utsläppsminskningensenheter.

4.2 Prissättning vid nykontraktering

I stället för att använda sekundärmarknadens börspriser som referens för avtalspriser för utsläppsminskningensenheter på primärmarknaden har primärmarknadens kvarvarande aktörer börjat tillämpa nya prissättningskoncept. Prissättningen för nya CDM-projekt baseras bland annat på vad som brukar benämnas som ”resultatbaserad finansiering”. Bland dessa aktörer ingår Sverige tillsammans med bland andra USA, Storbritannien, Tyskland, Norge och Schweiz. Även Världsbanken har en nyckelroll som facilitator för flera initiativ.

De som idag är aktiva på primärmarknaden söker att basera priset för utsläppsminskningensenheter på faktiska kostnader för att genomföra projekten. Dessa kostnader kan uppskattas baserat på typiska kostnader inom en viss projektkategori eller beräknas projektspecifikt. Även auktionsförfaranden, till exempel genom så kallade omvända auktioner, eller fasta prisnivåer används för att kunna identifiera konkurrenskraftiga projekt med relevanta avtalspriser för utsläppsminskningensenheter.

Genom resultatbaserad finansiering ersätter bidragsgivaren kostnader för uppnådda resultat när dessa har blivit verklighet. Avtal avseende villkoren för finansieringen görs dock upp i ett tidigt skede för att på så vis skapa tydliga förutsättningar och incitament för åtgärdernas genomförande. Resultatbaserad finansiering ger således incitament till måluppfyllelse och effektivitet. Det sker för närvarande en snabb utveckling inom internationell klimatfinansiering där klimatåtgärder i utvecklingsländer finansieras med biståndsmedel parallellt med klimatanslag avsedda för utsläppsminskningar. Olika modeller för resultatbaserad finansiering testas med regelverket och verktygen från CDM som grund.

Inom ramen för den bilaterala verksamheten med enskilda projekt har Energimyndigheten tillämpat en prissättning baserat på vad det kostar att genomföra projekt och deltar utöver detta i multilaterala samarbeten för att utveckla koncept och metoder för resultatbaserad finansiering. Bland annat deltar Energimyndigheten i Ci Dev⁸, PAF och TCAF. Signifikativt för dessa samarbeten är att det förekommer både deltagare som bidrar med biståndsmedel och deltagare som bidrar med medel från anslag för utsläppsminskningar. I de fall utsläppsminskningensenheter förvärvas med biståndsmedel är enheterna ämnade för annullering. I Energimyndighetens fall används medel från anslag för utsläppsminskningar.

⁸ Carbon Initiative for Development (Ci Dev).

4.3 Värdet på redan levererade utsläppsminskningenheter

De medel som satsats inom ramen för programmet har gett vinster i form av klimatnytta och andra binyttor. Mot bakgrund av ovanstående redogörelse av utvecklingen på marknaden för utsläppsminskningenheter är det emellertid svårt att sätta ett monetärt värde på levererade utsläppsminskningenheter.

Värdet på utsläppsminskningenheter påverkas av flera faktorer. Typen av projekt där utsläppsminskningenheter genererats, dvs. tekniklaget påverkar värdet. Även det land där projektet eller programmet genomförts kan påverka värdet. Därtill kommer tidpunkten, om utsläppsminskningenheter genererades och utfärdades under första eller andra åtagandeperioden under Kyotoprotokollet (dvs. pre- eller post-2012). Särskilda certifieringar såsom Gold Standard⁹ kan också påverka värdet.

För utsläppsminskningenheter genererade och utfärdade pre-2012 är marknadsvärdet i princip noll, eftersom dessa enheter i regel inte längre efterfrågas då de inte längre kan föras över till Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. För enheter från Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod får ett värde sättas genom marknadspriset.

Det generella marknadspriset för utsläppsminskningenheter är för närvarande runt 0,3 Euro.

Utsläppsminskningenheter genererade i minst utvecklade länder (MUL), önationer stadda i utveckling (SIDS), Afrika eller mindre utvecklade delar av Asien kan dock ha ett högre värde. Dessa enheter efterfrågas också oftare, exempelvis av frivilligmarknaden¹⁰ eller länder som vill stötta projekt genom att använda CDM som ett verktyg för resultatbaserad klimatfinansiering. Utsläppsminskningenheter från projekt och program inom förnybar energi kan också ha ett högre värde, liksom enheter som genomgått en extra certifiering såsom genom Gold standard. Utsläppsminskningenheter från dessa kategorier skulle kunna ha ett värde på mellan 0,5–4 Euro, beroende på köpare.

Något som också påverkar värdet är hur och när en försäljning på sekundärmarknaden genomförs. En säljare med en stor volym enheter kan ha svårt att få hela volymen såld vid ett och samma tillfälle, eftersom det kräver att det finns en eller flera större köpare.

Sammanfattningsvis är det förenat med mycket stora osäkerheter att värdera innehavet av utsläppsminskningenheter.

⁹ www.goldstandard.org

¹⁰ Frivilligmarknaden utgörs av aktörer som, till skillnad från aktörer inom exempelvis EU:s handelssystem, på frivillig basis vill förvärva utsläppsminskningenheter för att klimatkompensera sin verksamhet.

Tabell 1: Typer av utsläppsminskningenheter och möjligt värde.

Typ av utsläppsminskningenshet	Möjligt värde
MUL/SIDS/vissa mindre utvecklade länder i Afrika och Asien	0,5 – 4 Euro
Extra certifiering	0,5 – 4 Euro
Övriga utvecklingsländer utan extra certifiering	0,3 Euro
Totalt möjligt värde	ca 10– 50 miljoner kronor

5 Förslag på text till statens årsredovisning

Sveriges innehav av utsläppsminskningenheter från Kyotoprotokollets flexibla mekanismer

Inom ramen för Sveriges program för internationella klimatinsatser har Energimyndigheten sedan 2002 haft i uppdrag att för Sveriges räkning stötta klimatprojekt i utvecklingsländer. Den klimatnytta som åstadkoms inom ramen för dessa projekt och program redovisas genom att utföraren av projekten och programmen levererar utsläppsminskningenheter som verifierats, certifierats och utfärdats av FN. Ett ton koldioxidekvivalenter (CO₂) motsvarar en utsläppsminskningenshet.

Sverige har genom Energimyndigheten ingått avtal för utsläppsminskningar genom olika projekt och program i utvecklingsländer mellan åren 2002–2015. Energimyndigheten har också ingått avtal för deltagande i olika multilaterala initiativ med samma syften. Genom de kontrakt som ingåtts beräknas Sverige erhålla 38 miljoner utsläppsminskningenheter från programmet. En realistisk prognos är dock lägre än detta, eftersom avtalen bygger på att alla projekt ska lyckas fullt ut. Att prognosen skiljer sig från avtalens totala volym är normalt för denna typ av verksamhet och innebär ingen ekonomisk risk för staten eftersom betalning sker vid leverans av utsläppsminskningensheterna.

För programmet har Energimyndigheten disponerat anslaget Insatser för internationella klimatinvesteringar inom utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård. Mellan åren 2002–2016 har Energimyndigheten utbetalat 1,3 mdr inom ramen för programmet. Programmet beskrivs mer detaljerat i Energimyndighetens årsredovisning 2015 (ER 2016:01) och Årsrapporten 2015 för Sveriges program för internationella klimatinsatser (ER 2016:02). Båda rapporterna kan laddas ner från www.energimyndigheten.se.

Tillgångar i staten definieras som en resurs som kontrolleras av en myndighet till följd av inträffade händelser och som förväntas ge myndigheten ekonomiska fördelar eller servicepotential i framtiden. Utsläppsminskningensheterna förväntas inte ge staten några ekonomiska fördelar eller servicepotential i framtiden utan utgör ett kvitto på utsläppsminskningar samt bidrag till hållbar utveckling i utvecklingsländer.

Mot bakgrund av att utsläppsminskningensheterna inte definieras som en tillgång bedömer regeringen att utsläppsminskningensheterna inte ska redovisas i balansräkningen. För att ge en rättvisande bild redovisas istället dessa i antal enheter nedan.

Tabell 2: Antal mottagna utsläppsminskningenheter¹¹ per maj månad 2016.

Ursprung	Antal enheter per 2012	Antal enheter post 2012
Minst utvecklade länder (MUL)	34 620	139 862
Små önationer stadda i utveckling (SIDS)	29 453	247 603
Övriga utvecklingsländer	8 944 805	2 568 172

¹¹ Utgörs av enhetstyperna CER, tCER, AAU och ERU.

Ett hållbart energisystem gynnar samhället

Energimyndigheten arbetar för ett hållbart energisystem, som förenar ekologisk hållbarhet, konkurrenskraft och försörjnings-trygghet.

Vi utvecklar och förmedlar kunskap om effektivare energi-användning och andra energifrågor till hushåll, företag och myndigheter.

Förnybara energikällor får utvecklingsstöd, liksom smarta elnät och framtidens fordon och bränslen. Svenskt näringsliv får möjligheter till tillväxt genom att förverkliga sina innova-tioner och nya affärsidéer.

Vi deltar i internationella samarbeten för att nå klimat-målen, och hanterar olika styrmedel som elcertifikatsystemet och handeln med utsläppsrätter. Vi tar dessutom fram natio-nella analyser och prognoser, samt Sveriges officiella statistik på energiområdet.

Alla rapporter från Energimyndigheten finns tillgängliga på myndighetens webbplats www.energimyndigheten.se.

Energimyndigheten, Box 310, 631 04 Eskilstuna
Telefon 016-544 20 00, Fax 016-544 20 99
E-post registrator@energimyndigheten.se
www.energimyndigheten.se